

opusdei.org

"Isus donosi i tjelesno i duhovno ozdravljenje!"

U srijedu 5.8. papa Franjo započeo je novi ciklus kateheza o socijalnoj doktrini Crkve.

6.08.2020.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Pandemija nastavlja uzrokovati duboke rane, razotkrivajući naše ranjivosti. Mnogo je umrlih, veoma mnogo oboljelih, na svim kontinentima. Za mnoge osobe i mnoge obitelji ovo je vrijeme

neizvjesnosti zbog socijalno-ekonomskih problema kojima su posebno pogođeni najsiromašniji.

Zato moramo čvrsto uprijeti svoj pogled u Isusa (usp. *Heb* 12, 2) i s tom vjerom prigrliti nadu u Božje kraljevstvo koje nam donosi sam Isus (usp. *Mk* 1, 5; *Mt* 4, 17; *KKC*, 2816). To je Kraljevstvo ozdravljenja i spasenja koje je već prisutno među nama (usp. *Lk* 10, 11). To je Kraljevstvo pravde i mira koje se očituje u djelima ljubavi koja, pak, povećavaju nadu i jačaju vjeru (usp. *1 Kor* 13, 13). U kršćanskoj tradiciji vjera, nada i ljubav su nešto mnogo više od osjećaja ili stavova. To su kreposti ulivene u nas milošću Duha Svetoga (usp. *KKC*, 1812-1813): darovi koji nas liječe i po kojima postajemo iscjelitelji, darovi koji nam otvaraju nove horizonte, pa i kad plovimo burnim vodama našeg vremena.

Novi susret s Evanđeljem vjere, nade i ljubavi poziva nas steći kreativan i obnovljen duh. Na taj ćemo način uspjeti stubokom promijeniti korijene svojih tjelesnih, duhovnih i socijalnih slabosti. Moći ćemo ozdraviti u korijenu nepravedne strukture i destruktivne postupke koji nas odvajaju jedne od drugih, predstavljajući prijetnju ljudskoj obitelji i našem planetu.

Isusova služba pruža mnoge primjere ozdravljenja. Kada ozdravlja one koji su pogođeni groznicom (usp. *Mk* 1, 29-34), gubom (usp. *Mk* 1, 40-45), uzetošću (usp. *Mk* 2, 1-12); kada vraća vid (usp. *Mk* 8, 22-26; *Iv* 9, 1-7), govor ili sluh (usp. *Mk* 7, 31-37), zapravo liječi ne samo fizičku bolest, nego čitavu osobu. Na taj način on je također vraća zajednici, oslobađa je od njezine izoliranosti.

Sjetimo se samo prelijepog izvješća o ozdravljanju uzetoga u Kafarnaumu (usp. *Mk* 2, 1-12), koji smo čuli na početku audijencije. Dok Isus propovijeda na ulazu u kuću, četiri čovjeka dovode Isusu svog uzetog prijatelja. Kako ne uspijevaju ući, prave otvor u krovu i spuštaju nosiljku do nogu Isusa koji propovijeda. „Vidjevši njihovu vjeru, kaže Isus uzetome: ‘Sinko! Otpuštaju ti se grijesi’“ (r. 5). A onda je, kao vidljivi znak, dodao: „ustani, uzmi postelju i pođi kući“ (r. 11).

Divnog li primjera izlječenja! Isusovo djelovanje izravan je odgovor na vjeru tih ljudi, na nadu koju u nj polažu, na ljubav koju pokazuju da imaju jedni prema drugima. Isus, dakle, ozdravlja, ali ne liječi jednostavno od uzetosti, nego oprašta grijeh, obnavlja život uzetoga i njegovih prijatelja. Izvodi, recimo to tako, novo rađanje. Tjelesno i duhovno ozdravljenje plod

je osobnoga i društvenog susreta.
Zamislimo kako su to prijateljstvo i
vjera svih prisutnih u toj kući porasli
zahvaljujući Isusovoj gesti.
Ozdravljajući je to susret s Isusom!

Zapitajmo se dakle: kako danas
možemo pomoći našem svijetu
ozdraviti? Poput učenika Gospodina
Isusa, koji je liječnik duša i tijela,
pozvani smo nastaviti „njegovo djelo
liječenja i spasavanja“ (KKC, 1421) u
tjelesnom, društvenom i duhovnom
smislu.

Premda Crkva po sakramentima
podjeljuje Kristovu milost
ozdravljanja, i premda pruža
zdravstvene usluge i u
najudaljenijim dijelovima planeta,
nije stručnjak za sprječavanje ili
liječenje pandemije. Ne daje jednako
tako precizne društveno-političke
smjernice (usp. Sv. Pavao VI.,
Apostolsko pismo *Octogesima
adveniens*, 14. svibnja 1971., 4). Za to

su zadužene političke i društvene vođe. Ipak, kroz mnoga stoljeća, i u svjetlu evanđelja, Crkva je razvila neka temeljna načela svog socijalnog nauka (usp. *Kompendij socijalnog nauka Crkve*, 160-208.) koja nam mogu pomoći napredovati na našem putu kako bismo stvorili preduvjete za budućnost kojoj težimo. Spomenut ću samo glavna načela koja su usko povezano jedno s drugim: dostojanstvo osobe, opće dobro, povlašteno opredjeljenje za siromašne, opća namjena dobara, solidarnost, supsidijarnost, briga za naš zajednički dom. Ta načela pomažu vođama, onima u čijim je rukama odgovornost za društvo da pronose rast te, kao u ovom slučaju pandemije, ozdravljenje osobnog i društvenog tkiva. Sva ta načela na različite načine izražavaju kreposti vjere, nade i ljubavi.

Pozivam vas da se u tjednima koji su pred nama zajedno uhvatimo u

koštac s gorućim pitanjima koja su izašla na vidjelo tijekom pandemije. Tu poglavito mislim na bolesti društva. Činit ćemo to u svjetlu evanđelja, bogoslovnih kreposti i načela socijalnog nauka Crkve. Istražit ćemo kako naša katolička socijalna tradicija može pomoći ljudskoj obitelji izliječiti ovaj svijet koji pati od ozbiljnih bolesti. Moja je želja da kao sljedbenici Isusa koji liječi razmišljamo i radimo zajedno, da bismo gradili bolji svijet, pun nade za buduće naraštaje (usp. Apostolska pobudnica *Evangelii gaudium*, 24. studenog 2013., 183).
Hvala vam!
